

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Sağlık Bakanı Sayın Recep AKDAĞ tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İç Tüzüğü'nün 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim. 16.06.2009

Fatma KURTULAN
Van Milletvekili

Bilindiği gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, emsal teşkil edecek bir karar vererek, aile içi şiddete karşı vatandaşını koruyamadığı gerekçesiyle, Türkiye'yi haksız bulmuş ve Türkiye'nin, şiddet gören bir kadını, savcılığa başvurduğu halde kocasından koruyamayarak ayrımcılık yaptığına hükmetmişti. Kadın-erkek eşitliğinin, kurum çalışanları tarafından içselleştirilmemiş olması, şiddetle mücadelede kadını yalnızlaştırmaktadır. Şiddeti ve ayrımcılığı azaltıcı uygulamalar, bir devlet politikası olarak benimsenerek, bu temelde hayata geçirilmediği için, kadına yönelik şiddet ve ayrımcılık, toplumda meşru olarak görülmektedir. Şiddet mağduru kadınların başvurduğu karakollarda, mahkemelerde ve sağlık kurumlarında aile içi şiddetle mücadelede özel birimler bulunmadığı ve gerekli duyarlılık gösterilmediği için, kadın kurtulmaya çalıştığı şiddet ortamına geri dönmekte, eşi veya yankını tarafından öldürülmekte ya da son çare olarak intihar etmektedir. Koruyucu ve önleyici önlemler alınarak, suçun işlenmesi öncesine müdahale yapabilecek, sonuca etkili projelerin devreye sokulması konusunda bütün kurumlar üzerine düşen sorumluluğu eksiksiz yerine getirmelidir. Kadınlara yönelik aile içi şiddet, özel yaşam içinde olduğu için, genellikle gizli tutulan, tespit edilmesi zor olan ancak ağır yaralanma, ölüm ya da intihar sonucu açığa çıkan en önemli toplumsal sorunumuzdur. Aile içi şiddet, aynı zamanda toplumsal bir sağlık sorunudur. Çünkü, kadına yönelik aile içi şiddet, travmalara, psikolojik rahatsızlıklara, çeşitli kronik hastalıklara ve sakatlanmalara neden olmaktadır. Şiddet mağduru ve risk altındaki kadınların, ilk başvurdıkları yer olması açısından sağlık kurumlarına, aile içi şiddeti açığa çıkarma, kadınları ilgili kurumlara yönlendirme konusunda büyük sorumluluklar düşmektedir. Aile içi şiddet mağduru kadınlara, sağlık kurumlarında, şiddet semptomları taşımalarına rağmen, konuyla ilgili sorular yöneltilmemektedir. Sağlık hizmeti veren personel, şiddetin etkilerini taşıyan hastalarla sık sık karşılaşmalarına rağmen bu konuda ne yapacaklarını bilmemekte ve anatomik tedaviden sonra kadın evine gönderilmektedir. Aile içi şiddeti ortaya koyan kadınlar, engellerle karşılaşmakta ve ihtiyaç duydukları yardımı alamadıkları için, şiddet gördüğü ve ölümle tehdit edildiği eşi ya da yakını ile beraber yaşamaya mecbur bırakılmaktadır. Şiddet mağduru kadınların, tedavileri için özel tedavi merkezleri bulunmamakta, diğer hastaların tedavi gördükleri birimlerde tedavileri yapılmakta ve aile içi şiddetin açığa çıkması farkında olmadan engellenmektedir. Aile içi şiddet mağdurları kadınların, anatomik tedavilerinin yanında psikolojik tedavilerinin yapılacağı özel tedavi

merkezleri bulunmamaktadır. Sağlık kurumlarının, şiddet mağduru kadınları doğru yönlendirmesi, diğer ilgili kurumlarla bu konuda koordineli ve sistemli çalışması, şiddet mağduru kadınların korunmasına ve aile içi şiddetle mücadelenin kolaylaştırılmasına büyük katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda;

1-Sağlık kuruluşlarında şiddet mağduru kadınlara, hakları ve yasalar hakkında bilgi verecek, onları ilgili kurumlara yönlendirecek özel birimler ve psikolojik tedavilerinin yapılacağı özel tedavi merkezleri oluşturmayı düşünüyor musunuz?

2-Sağlık kurumlarına son iki yıl içinde, aile içi şiddet nedeniyle tedavi amaçlı giden kaç kadın olduğuna dair elinizde bir veri bulunmakta mıdır?

3-Sağlık çalışanlarının mezuniyet öncesi ve sonrası eğitim programlarında kadına yönelik aile içi şiddet konusuna yer verilmesini sağlayacak projeleriniz var mı?

4-Sağlık kurumlarında Aile İçi Şiddet Olayları Kayıt Formu bulunmakta mıdır? Bu formlar nerede toplanıyor?